

כתובתנו באינטרנט- <http://www.ohrshalom.net> דוא"ל - info@ohrshalom.net

שנה שנייה					גיליון מספר – 94		כ"א סיון תשס"ו							
העורך – נעם צחור					פרשת שלח		כניסת שבת / שעון קייץ							
חברון	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש	חברון	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש	חברון	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
20:29	20:29	20:32	20:34	20:30	20:29	19:11	19:26	19:19	19:27	19:25	19:11	19:26	19:19	19:27

העלון מוקדש לברכת מלכה בת לאה לזש"ק חמוטל בת ברכה לזווג הגון שירה שירין בת רוחמה טל לזש"ק יהונתן בן מלכה ליציאה משביה לחירות שלומי בן דליה וזוגתו שרון בת שרה זש"ק

העלון מוקדש לרפואת אלון בן יפה יהונתן בן ברכה הילדה חיה בת שרה שירה שירין בת רוחמה טל שמחה נתנאל בן מרים

נר ה' נשמת אדם העלון מוקדש לע"נ מוניה מיכאל בן יוסף ז"ל העלון מוקדש לע"נ אלי משנטוב בן מזל טוב ז"ל

מאורות הפרשה – זכירה וראיה בדיבור אחד נאמרו

"וְהָיָה לָכֶם, לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם; וְלֹא-תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם, וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר-אֲתֶם זֹנִים, אַחֲרֵיהֶם" [במדבר ט"ו]

הנה להקדים נאמר בתורה [פרשת שמיני] "אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם במ", שהרי לכאורה יש כאן כפל לשון, "ולא תטמאו בהם" ונטמתם במ", ורש"י פירש [בראשית] שרמש הם שרצים שהם נמוכים ונראים כאילו נגררים שאין הלוכן ניכר.

והנה, דרך היצה"ר לפתות את האדם לעשות דברים שאין האדם מכיר שזה חטא, עד שמעט מעט מפתה אותו ומסמא את עיניו ר"ל, עד שאומר לו על עבירה גדולה שיעשה, ובשעת מעשה אין האדם מרגיש שהולך בעצת היצר, כשרץ הזה שאינו ניכר בהליכתו, רק אחר זמן רואים שהשרץ ניתק ונמצא בריחוק מקום, כך אחר זמן רואה האדם שהתרחק הרבה ר"ל. ועל כן הזהיר הכתוב "אל תשקצו את נפשותיכם" בכל השרץ השורץ על הארץ, ללכת אחר יצה"ר שמפתה אתכם מעט מעט באופן שלא ניכר, ולא תטמאו בהם, שידמה להם.

כי בשעת מעשה לא ניכר לכם, ובאמת "ונטמתם במ" שאחר זמן רואים שמתרחקים מהקב"ה, והנה כעין זה אנו רואים ראיה גמורה שחז"ל אמרו אל תהרהר ביום, שלא תבוא לטומאה בלילה, אשר לכאורה אמר יאמר האדם, מה זה שאהרהר הלא זה דבר שאין בו מעשה, ולא ניכר כלל אם עושה מה, אבל באמת מזה בא אח"כ לידי מעשה ח"ו.

ואנו רואים שמהרהור עבירה בא לידי מעשה, ומידה טובה שמרובה על מידת פורענות, כשמהרהר במצוה אע"פ שלא ניכר שעושה אותה כרגע, באמת הרי בכוח זה יבוא לעשותה, כנרמז בפרשה "וזכרתם ועשיתם", וכך יהיה לאדם תמיד הרהור בקדושה ובמצוות.

ובכח המעשה שבא מהרהור בדבר מצווה, שזו בחינת "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" מה שהאדם רואה בעיניו ומהרהר בלבו ואומר אין בזה שום חטא כי איני עושה דבר, אבל באמת שמהרהר בדבר עבירה "אשר אתם זונים אחריהם", כלומר אחרי הרהורי עבירה, ועלולים לבוא לידי מעשה עבירה חלילה, על כן ציווה הקב"ה "ולא תתורו" אלא "למען תזכרו" שיהיו לכם מחשבות של קדושה וע"י זה ועשיתם את כל מצוותי.

מאורח האידיאל – מה ה' רוצה ?

חלק מסוים מהחטא הוא, שבכל חטא האדם מעמיד את עצמו ואת שיקוליו במרכז העולם. חלק מזה שאנשים חוטאים, זה מפני שהחישוב שלי נעשה המרכז של העולם, וזה נכון כנראה לגבי כל החטאים של העולם, שבכל חטא יש צד של 'אני' 'אני' ו'אני', והחשבון של 'אני' הולך וגובר, עד שהוא ממלא את כל החלל כולו. לא משנה איזה 'אני' זה; לא משנה אם יש ל'אני' הזה נימוקים של רוחניות או נימוקים של גשמיות, בין אם זה מתחיל מזה שאני מפחד ובין אם זה מתחיל מזה שאני רוצה רוחניות, ופעמים רבות הדברים הללו מתאחדים אחד עם השני.

השאלה היא לא מה אני רוצה, אלא מה רוצה הקב"ה ממני; אם הקב"ה רוצה שאני אלך, אז אני נוסע. אם אני עושה חשבונות של מה אני רוצה לעשות, מה החשבון שלי ואיפה מבחינתי יותר טוב להיות, אז טוב יותר להיות במדבר, ויש אפילו אנשים שאומרים שיותר טוב להיות במצרים. הבעיה היא שאף אחד לא שואל מה צריך לעשות, מה דיבר ה', אלא השאלה שהוא שואל היא איפה יהיה יותר טוב, איפה יותר טוב בשבילי. אז אני יכול להחליט שיותר טוב בשבילי להיות במצרים, יותר טוב בשבילי להיות במדבר, יותר טוב בשבילי לעשות משהו אחר ויותר טוב בשבילי לשבת שם. השאלה היא "מה ה' אלהיך שואל מעמך" (דברים י', ב), מה רוצה הקב"ה.

היה פעם יהודי שסיפר שבזקנותו היה בשכנותו איזה רבי והוא, קצת מפני הכבוד, קצת מפני שלא היה מישוהו אחר, הלך לרבי הזה מפעם לפעם, והיה מתנהג בדרך כבוד. יום אחד הוא הגיע באחד משבתות הקיץ, והרבי שאל אותו: 'פלוני, אתה אמרת את הפרק של פרקי אבות?'. אז הוא אומר: 'כן, אמרתי'. הרבי אומר: 'אמרת מה שכתוב "דע מה למעלה ממך" (אבות ב', א)?'. 'כן אמרתי'. 'ואתה יודע מה הפירוש שלו? אז הוא שתק. אז הרבי אמר לו שהפרוש הוא כזה: דע מה מבקשים למעלה, ממך. אתה כל הזמן יודע מה אתה מבקש מהקב"ה ומה אתה רוצה, יש לך רשימת קניות. אבל דע מה שרוצים ממך למעלה.

האיש הזה מספר, שאחר-כך כל ימי חייו, בכל פעם שהגיע לנקודת מפנה בחיים, נקודה של קושי או של צרות, הוא היה נזכר בזה, שהשאלה היא מה הקב"ה רוצה ממך, וכל החיים שלו היו חיים אחרים מאז, מפני שבכל פעם הוא היה חושב: 'מה אני רוצה?', ואחר כך הוא חשב: 'ומה רוצים ממני?' לא כתמורה, אלא פשוט מה רוצים ממני.

מה התקנה לכך שאדם שואל מה הוא רוצה ולא מה הקב"ה רוצה? התקנה לזה היא שאני לוקח אותו ואני אומר: "במדבר הזה יתמו ושם ימותו" (במדבר י"ד, ל"ה) - 'אתה הולך'. אני לא אומר לו: 'אתה נחמד, אתה יפה וכד', אני אומר לו: 'אתה תלך לעזאזל', ואז כל העניין של האישיות הולך ומצטמק, כל האיש הגדול הזה, שעשה את החשבונות מה הוא רוצה לעשות, ואיך הוא רוצה לעשות, הכל נהיה קטן. בעצם, כל מה שישראל היו זקוקים, כמו שלפעמים קורה שילד זקוק לזה, הן שתי סטירות לחי.

מכיוון שהם לא קבלו סטירת לחי, ומשה היה איש צדיק ואיש טוב, והוא אומר: זה באמת רעיון, למה לא נעשה את זה בשיתוף עם כולם, ושישלחו נציגים ושיעשו דמוקרטיה ומתברר שכל זה לא היה טוב. אם היה צועק עליהם קודם יכול להיות שזה לא היה קורה, אלא מה?

הוא לא צעק עליהם אלא אמר: 'אתם אומרים דבר כזה - זה רעיון טוב, אתם אומרים רעיון מצוין, ואחרי כל זה, זה מה שקרה. אחרי שמשא צעק על כל ה'אגו' הזה, כל ה'אני' אני' התכווץ לגודל הטבעי שלי, ואחרי שהתכווץ לגודל הטבעי שלו, אז כל החשבונות האלה, זה כן טוב או זה לא טוב, נעלמו. אנחנו צריכים לעלות לארץ ישראל! אז כבר לא מתחילות כל השאלות האלה, אם זה טוב לי או שזה לא טוב לי, אם אשב בחברון, בשכם, או במטולה, כל החשבונות האלה, של איזה מקום הכי טוב בשבילי, הולכים ונעלמים.

מאורח הסיפור הגסידי -

חסידיים מספרים כי חוטא אחד, שרצה למרק את עוונותיו בסיגופים, בא אל ר' נפתלי מרופשיץ כדי לשמוע מפיו מה מוטל עליו לעשות. מתבייש היה להתוודות לפני הצדיק ולפרט את כל חטאיו, כדי לשמוע על תיקונה של כל עברה ועברה. לפיכך סיפר שאחר מידידיו עבר עברות כאלה וכאלה, אבל מחמת בושה לא העיז לבוא בעצמו ושלח אותו במקומו, לשאול מהו התיקון על כל עברה. בחיך הציץ רבי נפתלי בפניו של האיש המאומצים בערמוניות ואמר: 'ידיך הריהו שוטה, הרי יכול היה לבוא בעצמו ולומר שהוא ממלא מקומו של אחר המתבייש לבוא...'

- א. "וידבר ה' אל משה לאמור צו את בני"י ושחט.....
- ב. אתה הוא.....
- ג. ויאמר ה' אל משה קח לך סמים
- ד. ת"ר פטום הקטורת כיצד... עד ואם נתן בה דבש פסלה.
- ה. לא אמרו "ואם חסר א' מכל סמניה חייב מיתה.
- ו. רשב"ג אומר... עד מפני הכבוד.
- ז. ה' צבאות עמנו וכו', ה' צבאות אשרי אדם וכו', ה' הושיעה וכו',
- ח. פסוקים אלו אמרו פעם אחת בלבד.
- ט. וערבה לה' מנחת יהודה עד וכשנים קדמוניות.
- י. לא אמרו אתה סתר.
- יא. אשרי יושבי ביתך וכו'.
- יב. במעריב לפני והוא רחום – אמרו פסוקי ה' צבאות עד ביום קראנו. [פעם אחת בלבד]
- יג. אמרו חצי קדיש.
- יד. לא אמרו "שיר המעלות" ולא אמרו "הושיעה".
- טו. במוצאי שבת התחילו מ"והוא רחום".
- טז. בתפלת ערבית, בברכה הראשונה של ק"ש אומרים: "אל חי וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד".
- יז. בברכת אמת ואמונה שלאחר ק"ש, אמרו: "מלכותך ה' אלהינו ראו בניך על הים בוקע ים לפני משה.
- יח. בברכת השכיבנו אמרו: "השכיבנו אבינו לשלום" וסיימו: "שומר את עמו ישראל לעד אמן".
- יט. הקפידו מאוד לומר הפסוקים "ברוך ה' לעולם אמן ואמן"
- כ. במוצאי שבת וחול המועד לא אמרו פסוקים אלו כלל.

עאורות "היכל הברכה" – שלא לתור אחר פחשבת הלב וראיית העיניים [שלח עמוד ק"ו]

"...ולא-תתורו אַחֲרַי לְבַבְכֶם, וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר-אַתֶּם זֵנִים, אַחֲרֵיהֶם..."

כותב רבנו מהרי"א זצוק"ל וז"ל :

המצווה שלא לילך אחר מחשבת היצר המביא אותו להרהר על בוראו, ודע שזה ברור בכל עת שיעבור על מחשבת אדם, עניין מר ורע בסתירת אמונה, באותו רגע דנין אותו דיני נפשות או לו או לאחד מבניו.

ולכן יתחזק עצמו מאוד לבטל מחשבות רעות אלו, ויקשר נפשו באמונת אלהי עולם, באמונה פשוטה להאמין ולידע דלית אתר פני מניה, וכמו שהורנו מרן אלקי הבעש"ט וכל הצדיקים.

והוא המחיה את הכל ומהוה הכל, ודן את הכל כל תנועה ותנועה וכל דבור ודבור, ויעשה כל שעה תשובה בשמחה ובלב טוב לעבוד את בוראו.

ובכל בוקר ימסור מודעה, שאם ח"ו יסיתנו השטן ויעלה על לבו איזה מחשבה נגד רצון הבורא יהיה בטל ומבוטל, כי הוא הבל וריק אין ממש, במחשבות ושטות העוברין מצד היצר על חסרי הדעת.

ויבטל אותם בכל לבו באמת. וכן שלא להרהר מחשבות זנות ותאוות תענוגי עוה"ז, להתענג בהם שלא לשם שמים, והמהרהר בכוונה במחשבות זנות עובר בלאו זה ובכמה לאווין.

אלא ידחה אותו מלבו ויהפכהו לתשוקת תורה ותפלה על ידי יראה כי רע ומר בסופו בעוה"ז ובעוה"ב, מי שמהרהר הרהורי זנות, ובכל דחייה שדוחה מחשבה זאת מכניע ענף מן הטומאה כי המחשבות רעות הם אבות הטומאה והמעשים הרעים ילדיהם, ולכן הישמר ושמור נפשך.

אפיק תליקר תיצין לסקהרא וצא הרנוז א"ת הסוני"ס וא"ת האר"ץ והארץ היתה תהו וצהו וחשך על פני תהו"ס ורו"ח צומסר ונלפ"ץ ונלפ"ץ אל רחוס וחכון ארך אפ"ס ורצ חקד

ואמת נלר חקד לאלפ"ס נשא עון ופשע וחטאה ונקה עם אלהים שורש הדיקנא וכל הנושכות אלו נוסכין לשוטה יסוד דנוקצא צקוד רוחא דסציק זה צעלה : חמש עלין תקיפין סוד חנוסה גבורות סהניה זה סציק זה רוחא עיין לק"ת וירא כי הנקצה אין לה שום אור אם לא על ידי זעיר ואין אשה בורתא צרית אלא לני שנטאה כלי וכזר צארנו שהוא סוד הויה דהאין הנועלה ו"כ והוא נקרא נפשה והוא פכיוניות ורוחניות של עולם הנקצה וכל סליונות שלה אינה אלא עד שיס זה סס צ"ן הזה נפשה ונפש זה נשאר ציסוד שלה הנועלה אח"כ ו"כ צכל היחודים כי אחר סקיזלה הכלי נוסס ואילך תתעצר ונקבלת עיפה הזרעיות צכלי צסוד יהי אור ויהי אור ואונס חנוס גבורת עלמון א"א שתקבלם אם לא על ידי יחוד ונוס צביאה ראשונה ואלו חנוסה גבורות נשארין זה והם חיותה ונקרא נפש הנוככות כי עלמות הנוככות לא נעשה אלא ונהארה זאת ואלו עומדין סס תמיד לשורש כמו שאור סצעיסה וכל אלו נקראין רוחא דסדי צגווס כלי ורוח הנועלה ו"כ ועל ידי אלו הראשונים וועלה גבורות חדשות וצוררים חדשים להעלאת ו"כ ונאלו הו"כ חדשים נעשה הולד ואין לך שום ולד צעולם שאינו לוקח ונאותו הרוח קדוואה סכזר כתצרר לתכלית הטוב והוא ונוצח נפש הנוככות כולו טוב וכל נשמה לוקח חלק וזה הטוב והוא זיו השכינה וואה צרכות כתנת אור סכל נשמה לוקחת כשילאת לזה העולם וזה האור שורגיט אדם צתחילות החסידות שעל ידי עעס ואור יוכל ליכפות כל הרע ולהחזיר הכל לתכלית הטוב ומרן הריצ"ס טוב אזור על זה ונל נאה כצא אדם אל החכות ליקח איזה ונעדנים כותן לו צעל החכות ונעט וכל וין ליטעוס סידע ויה סיקח ואח"כ כשיאזור תן לי עוד אזור לו צעל החכות שלם כי צחנס

לא אתן לך כלום

השיעור השבועי

השיעור השבועי בפ"ש מתק"ם בכל יום
חמישי בשעה 21:30
בבית משפחת צחור 404/21
טלפון – 029964160
הצבור מוזמן